

ADVIES

inzake de adviesaanvraag van:

[naam aanvrager] (hierna: aanvrager),
gemachtigde: mevrouw mr. L.M. Berg, jurist bij Legal & Services Nederland,

tegen

de **korpschef van politie** (hierna: verweerder),
gemachtigde: de heer drs. P.J.J.M. van der Heijden, medewerker bij de politie.

1. Feiten en procesverloop

- 1.1. Aanvrager is met ingang van 1 december 2007 werkzaam geweest bij verweerder in de functie van [naam functie] bij de [naam organisatieonderdeel].
- 1.2. Tijdens zijn loopbaan bij verweerder heeft aanvrager een posttraumatische stressstoornis (hierna: PTSS) ontwikkeld. Deze ziekte is in januari en maart 2017 bij aanvrager gediagnosticeerd en bij besluit van 17 juli 2017 door verweerder erkend als beroepsziekte als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder y, van het Besluit algemene rechtspositie politie (hierna: Barp).
- 1.3. Op 5 februari 2019, herhaald op 19 november 2020, heeft het UWV de mate van arbeidsongeschiktheid van aanvrager vastgesteld op 80-100% en aan hem een uitkering toegekend.
- 1.4. Met ingang van 1 juli 2019 heeft verweerder aan aanvrager eervol ontslag verleend op grond van artikel 94, eerste lid, aanhef en onder e, van het Barp.
- 1.5. Bij besluit van 28 januari 2021 heeft verweerder aan aanvrager op grond van artikel 54a, eerste lid, van het Barp smartengeld ter hoogte van € 170.605,00 (per 1 januari 2021 € 172.655,00) netto toegekend in verband met blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge van PTSS.
- 1.6. Bij brief van 9 maart 2021 heeft aanvrager verweerder aansprakelijk gesteld voor een vergoeding van restschade voortvloeiend uit de bij hem gediagnosticeerde en erkende beroepsziekte. In deze brief vraagt aanvrager om een gesprek met verweerder over de uitbetaling van de door hem geleden schade.
- 1.7. Op 25 mei 2021 heeft verweerder met aanvrager een zorggesprek gevoerd. Tijdens dat gesprek is onder andere gesproken over het treffen van een minnelijke regeling ten aanzien van de vergoeding van restschade.
- 1.8. Bij brief van 1 december 2021 heeft verweerder aan aanvrager een schikkingsvoorstel gedaan. In dat voorstel is aan aanvrager uit coulance een bedrag van € 10.000,00 aangeboden. Verweerder is bij het bepalen van het aanbod uitgegaan van een totale restschade van aanvrager ten gevolge van verlies aan verdienvermogen, huishoudelijke hulp en zelfwerkzaamheid van € 92.804,28. Op dit bedrag heeft verweerder het reeds uitgekeerde smartengeld boven de € 75.000,00, derhalve € 97.655,00, in mindering gebracht. Het bedrag dat overbleef, te weten - € 4.850,72, was negatief, waardoor binnen de gestelde kaders in principe geen voorstel tot minnelijke regeling kon worden gedaan. Om aanvrager toch enigszins tegemoet te komen heeft verweerder uit coulance het verlies van de toelage bezwarende

functie (TBF) en het voorwaardelijk pensioen (VWP) bij het voorstel betrokken. Daarmee kwam de schade uit op € 6.138,59. Dit bedrag is afgerond naar € 10.000,00.

- 1.9. Aanvrager heeft het voorstel van verweerder niet aanvaard, waarna het is vervallen.
- 1.10. Op 22 april 2022 heeft aanvrager zich tot de commissie gewend.
- 1.11. Op 30 mei 2022 heeft verweerder een schriftelijke reactie ingediend.
- 1.12. Op 8 juli 2022 heeft de commissie de adviesaanvraag behandeld tijdens een hoorzitting. Van het besprokene tijdens deze zitting is een verslag gemaakt, dat als bijlage aan dit advies is gehecht en hiervan deel uitmaakt.
- 1.13. Aanvrager en verweerder zijn in de gelegenheid gesteld om op het conceptverslag opmerkingen te maken.

2. Standpunt van aanvrager

- 2.1. Aanvrager kan zich niet verenigen met het schikkingsvoorstel van verweerder. Hij betoogt dat verweerder ten onrechte een deel van het reeds ontvangen smartengeld op het uit te keren restschadebedrag in mindering heeft gebracht. De motie van het Kamerlid Helder, die kamerbreed is aangenomen, stelde dat bij oude gevallen geen verrekening zou plaatsvinden. De minister van Justitie en Veiligheid heeft toegezegd de inhoud van deze motie te zullen uitvoeren.
- 2.2. Verder zijn de kosten zonder nut ten onrechte niet meegenomen bij het bepalen van de restschade. Deze kosten zullen in het toekomstige stelsel, dat zo veel mogelijk dient aan te sluiten bij hetgeen gebruikelijk is in het civiele recht, worden meegenomen.
- 2.3. Voorts is de extra belasting die moet worden betaald wegens het mislopen van de arbeidskorting niet meegenomen in het voorstel. Ook is er geen belastinggarantie in het voorstel opgenomen.
- 2.4. Tevens is in het voorstel ten onrechte gerekend met tranches van € 10.000,00. De minister had toegezegd dat zou worden gerekend met tranches van € 25.000,00.
- 2.5. Afsluitend is in het voorstel ten onrechte uitgegaan van een standaard +1 bevordering. Aanvrager stelt dat hij in december 2008 van verweerder het aanbod heeft gekregen om te worden bevorderd naar [naam functie] via de HAP2 procedure. Aannemelijk is dat hij in die functie was doorgestroomd naar schaal 9. Daarom had in het voorstel moeten worden uitgegaan van +2.

3. Standpunt van verweerder

- 3.1. Verweerder stelt zich, kort samengevat en voor zover hier van belang, op het standpunt dat het reeds aan aanvrager toegekende smartengeld boven de € 75.000,00 overeenkomstig de richtlijn aanpak dossiers restschade (hierna: de richtlijn) en de bekrachtigde praktijk van de invulling van die richtlijn is verrekend met de restschade. De richtlijn bepaalt dat voor wat betreft de hoogte van het smartengeld wordt aangesloten bij wat maatschappelijk gebruikelijk is. Bij de uitvoering daarvan wordt al rekening gehouden met het nieuwe stelsel. In onder meer de Kamerbrief van 12 maart 2021, nr. 3064240, heeft de minister uiteengezet dat het de intentie is om in het nieuwe stelsel voor de hoogte van het smartengeld aan te sluiten bij de civiele rechtspraktijk. De hoogte van de vergoeding hangt dan niet

alleen meer af van blijvende invaliditeit en de mate van eventuele arbeidsongeschiktheid en staat los van de vergoeding van vermogensschade. De grondslag gebaseerd op de mate van arbeidsongeschiktheid resulteert bij een hoge of volledige mate van arbeidsongeschiktheid immers in een bedrag dat sterk afwijkt van de bedragen die in het maatschappelijk verkeer worden toegekend. Om de aansluiting bij wat maatschappelijk gebruikelijk is te effectueren, wordt het surplus op het smartengeld betrokken bij de materiële schade. In geval van volledige arbeidsongeschiktheid wordt het uitgekeerde smartengeld tot € 75.000,00 buiten beschouwing gelaten.

- 3.2. Verder zijn de kosten zonder nut terecht niet meegenomen in het voorstel. Het is niet zonder meer aannemelijk dat aanvrager door zijn beroepsziekte dergelijke kosten heeft gemaakt en onduidelijk is hoe hoog deze kosten zijn. Als hiervan al sprake zou zijn, dan rijst de vraag of is voldaan aan de schadebeperkingsplicht. Verder is compensatie voor kosten zonder nut ook gelegen in de ruimhartige smartengeldtoekenning en is een vergoeding van deze kosten onder het nieuwe stelsel twijfelachtig.
- 3.3. Voorts is het voorstel terecht niet afgerond in tranches van € 25.000,00. Indien de uitkomst van de schadecomponenten op grond van het handelingskader negatief is, dan kan in beginsel geen minnelijk voorstel worden gedaan en kan niet worden afgerond in tranches van € 25.000,00. In het geval van aanvrager is een maatwerkvoorstel gedaan. Bij een dergelijk voorstel worden de bedragen door verweerder afgerond in tranches van € 5.000,00. In het geval van aanvrager heeft dit geresulteerd in een voorstel van € 10.000,00.

4. Beoordeling

- 4.1. Bij Besluit van de minister van Justitie en Veiligheid van 24 september 2021, nr. 3563540, Staatscourant van 3 november 2021, nr. 44386, is de commissie ingesteld en is als taakomschrijving gegeven: "(a) het toetsen van en adviseren over de afdoening door het bevoegd gezag van verzoeken van ambtenaren om schade vergoed te krijgen op grond van de Richtlijn aanpak dossiers rest-schade; (b) het toetsen van en adviseren over de afdoening door het bevoegd gezag van verzoeken van ambtenaren om schade op grond van de Tijdelijke beleidsregel afhandeling restschade politie na de inwerkingtreding daarvan; (c) (...)." Dit houdt naar opvatting van de commissie in dat niet alleen gekeken moet worden naar de vraag of verweerder binnen de door hemzelf opgestelde richtlijn en tijdelijke beleidsregel is gebleven, maar ook of dit gevoerde en te voeren beleid maatgevend is voor de individuele aanspraken van aanvragers, die naast hun verzoek tot vergoeding van restschade, ook aanspraak (kunnen) maken op andere rechtspositionele regelingen.
- 4.2. In haar brief van 21 juli 2022 aan de commissie heeft de minister van Justitie en Veiligheid de commissie in aanvulling op voornoemd besluit verzocht om: 1) in de aan haar voorgelegde geschillen inzake restschadezaken een advies te geven of het voorstel voor de minnelijke schikking naar het oordeel van de commissie alles overwegende redelijk en billijk is; 2) aan partijen concrete voorstellen te doen indien de commissie mogelijkheden ziet om tot een alternatieve oplossing te komen. De commissie stelt vast dat haar bevoegdheid hierdoor ruimer wordt dan de bevoegdheid die haar bij voornoemd besluit is verleend.
- 4.3. Ter gelegenheid van de hoorzitting heeft aanvrager in aanvulling op de adviesaanvraag een standpunt ingenomen ten aanzien van de in verweer opgenomen schadeposten kosten voor huishoudelijke hulp en verlies aan zelfwerkzaamheid. Partijen hebben de commissie vervolgens verzocht om advies uit te brengen over de afdoening door verweerder van het verzoek van aanvrager en daarin een concreet voorstel te doen ter afwikkeling van het geschil. De commissie zal in onderstaande dat verzoek honoreren. Daarbij moet worden benadrukt dat het een individueel advies is, dat tot stand is gekomen

na een beoordeling van de op deze specifieke zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden. Verder is het advies slechts globaal cijfermatig ingevuld. De commissie neemt evenwel de vrijheid om de schade te schatten, zodat aan deze langslpende zaak een einde kan worden gemaakt.

- 4.4. De commissie stelt vast dat verweerder in zijn voorstel van 1 december 2021 aan aanvrager een bedrag van € 31.486,00 aan kosten voor huishoudelijke hulp en een bedrag van € 9.082,00 aan verlies aan zelfwerkzaamheid heeft toegekend. Tijdens de hoorzitting heeft de commissie naar aanleiding van het standpunt van aanvrager vastgesteld dat beide bedragen substantieel te laag zijn vastgesteld. Ten aanzien van de kosten voor huishoudelijke hulp is verweerder ten onrechte uitgegaan van een mantelzorgtarief ter hoogte van € 10,00 per uur, terwijl de daadwerkelijke kosten voor aanvrager in verband met de inhuur van extern personeel veel hoger zijn. Ten aanzien van het verlies aan zelfwerkzaamheid heeft verweerder de berekening ten onrechte gebaseerd op een eigen woning met tuin en beperkt onderhoud. Aanvrager heeft een factuur overgelegd van groot onderhoud aan het huis. Daarover heeft hij ter zitting verklaard dat hij ziet dat het onderhoud moet gebeuren, maar dat hij er niet aan toekomt. Verweerder heeft beide aspecten ter zitting onderkend. In dit kader merkt de commissie op dat de Richtlijnen van de Letselschaderaad, waar verweerder zijn voorstel op baseert, uitgaan van zorg die verleend wordt door naasten (familie of vrienden) zonder dat daar een vergoeding tegenover staat. In het geval van aanvrager is echter sprake van professionele, extern verleende hulp, die door hem daadwerkelijk moet worden betaald. In die situatie moet op basis daarvan de schade (concreet) worden vastgesteld. Verder heeft verweerder zich ter zitting bereid verklaard om de kosten zonder nut ter hoogte van € 30.000,00 te vergoeden. De commissie betreft deze drie aspecten in de schadeberekening.
- 4.5. Ten aanzien van het gemis aan carrièreperspectief volgt de commissie het bedrag zoals genoemd in het voorstel van verweerder van 1 december 2021. Aanvrager heeft de commissie niet overtuigd van zijn standpunt ten aanzien van de carrièreschade. Aanvrager heeft in 2008 zelf afstand gedaan van het aanbod van verweerder om te worden bevorderd naar [naam functie], zodat een doorgroei naar schaal 9 bij arbeidsgeschiktheid niet in de rede lag. Verweerder kon in zijn voorstel derhalve volstaan met een standaard +1 bevordering. Dat de procedure ter verkrijging van die functie (HAP2 procedure), zoals aanvrager ter zitting heeft gesteld, destijds niet is gelopen zoals deze had moeten lopen, kan de commissie, wat daar verder ook van zij, niet in haar oordeel betrekken, nu zij niet de bevoegde instantie is om daarover te oordelen. Verder behoeft de te betalen belasting wegens het mislopen van de arbeidskorting, zoals besproken ter hoorzitting, niet in de schadeberekening te worden betrokken. Zowel het inkomen uit arbeid als het inkomen uit arbeidsongeschiktheid worden immers op netto basis berekend, dus na aftrek van alle belastingen en premies. De schade wegens het missen van een arbeidskorting is daarin verdisconteerd.
- 4.6. Verder is aan aanvrager reeds een hoog bedrag aan smartengeld toegekend. Hoewel sprake is van een rechtspositionele aanspraak, mag met een deel van dit bedrag bij het doen van een voorstel naar redelijkheid wel rekening worden gehouden. Bij een minnelijke, niet strikt juridische afdoening van de restschade, mag ook van aanvrager worden verlangd dat die ook zijn rechtspositionele aanspraken betreft bij de vraag of een redelijk voorstel in het kader van deze afdoening wordt gedaan. In zoverre is er in dit minnelijke traject geen strikte scheiding tussen rechtspositionele aanspraken en de minnelijke afdoening van de restschade, maar mag het totaal aan uitkeringen daarbij worden betrokken. De commissie doet dat hier ook. Aanvrager heeft geen specifieke persoonlijke omstandigheden gesteld die ertoe zouden moeten leiden dat het onredelijk is om een gedeeltelijke verrekening te laten plaatsvinden. Ter hoorzitting heeft aanvrager aangegeven het niet eens te zijn met een verrekening, maar te begrijpen dat een dergelijke verrekening kan plaatsvinden in een minnelijk traject.

4.7. Dit leidt ertoe dat de commissie, alles overziend, de restschade van aanvrager schat op € 75.000,00 (netto). Met dit bedrag sluit de commissie aan bij de regeling om in cohorten van € 25.000,00 de schade vast te stellen. De commissie hecht er veel waarde aan dat het geschil tussen aanvrager en verweerder nu tot een einde komt. De commissie zal daarom bepalen dat verweerder het geadviseerde bedrag slechts gestand hoeft te doen, als aanvrager daarmee onvoorwaardelijk akkoord is en de lopende procedure wordt beëindigd en partijen elkaar finale kwijting verlenen.

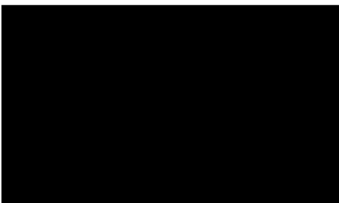
4.8. De bovenstaande overwegingen leiden tot het volgende advies.

5. Advies

De commissie adviseert verweerder om aan betrokkene een bedrag van € 75.000,00 (netto) als restschade te voldoen onder de voorwaarde zoals verwoord in overweging 4.7 van dit advies.

Dit advies is gegeven door de Commissie van Advies Restschade Afwikkeling Politie, bestaande uit mr. J. Sap (voorzitter), mr. A.D. Heil en prof. dr. R.A.A.G.M. van Raak (leden), bijgestaan door mr. F.J.E.M. Faut (secretaris).

Den Haag, 1 september 2022

mr. J. Sap
voorzitter

mr. F.J.E.M. Faut
secretaris